ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΟΓΙΟΙ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ ΑΚΜΑΣΑΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 17 ΑΙΩΝΑ

Τοῦ κ. Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ Νεόφυτος Καυσοκλυβίτης, γεννηθεὶς ἐν Πάτραις ἐκ γονέων Ἑβραίων ἐκχριστιανισθέντων ἐξεπαιδεύθη τὸ πρῶτον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔπειτα ἐν Πάτμῳ, πλησίον Γερασίμου τοῦ Βυζαντίου, καὶ εἰς τὰ Ἰωάννινα ἀκροασθεὶς Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως. Κατόπιν μεταβὰς εἰς Ἀθῆνας περιεβλήθη τὸ μοναχικὸν σχῆμα. Μονάζων δὲ εἰς τὴν σκήτην (τύπον μοναστηριακοῦ παραρτήματος) τοῦ Καυσοκαλυβίου, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα, ἐδίδασκεν ἐκεῖ καὶ τινας μοναχούς. Οὗτος συνετέλεσεν εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς παρὰ τὴν μονὴν Βατοπεδίου τῆς Βατοπεδινῆς σχολῆς, ἡ ὁποία βραδύτερον ἀνεπτύχθη εἰς τὴν Ἀθωνιάδα Ἀκαδημίαν, τῆς ὁποίας ἐγένετο σχολάρχης κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1749.

Ἀναχωρήσας ὕστερον ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Χίον, ἔνθα ἐδίδαξε, καὶ ἐν τέλει εἰς Βλαχίαν, ὅπου μεταξὺ τῶν μαθητῶν του συγκατελέγετο καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μολδοβλαχίας Γικίκα Γρηγορίου. Διατρίψας ἐπί τινα χρόνον εἰς Τρανσλυβανίαν (1770) ἐπανῆλθεν εἰς Βλαχίαν, ὅπου παρέμεινε μέχρι τοῦ θανάτου του ἐπελθόντος ἐν Βουκουρεστίῳ περὶ τὸ 1780.

Ἐν Βλαχίᾳ διαμένων ὑφίστατο μυρίας κακουχίας καὶ στερήσεις καὶ μὴ δυνάμενος νὰ περίζηται τὰ πρὸς τὸν λιτὸν βίον τοῦ ἀναγκαῖα, ἔγραψεν εἰς τὸν ἐν Ρωσσίᾳ Εὐγένιον Βούλγαριν τὰ τοῦ εὐσεβοῦς θέσιν τινά. Ὁ Εὐγένιος Βούλγαρις, Ἕλλην σοφός, ἐτιμᾶτο μεγάλως ἐν Ρωσσίᾳ καὶ ἐθαυμάζετο διὰ τὴν σοφίαν καὶ πολυπάθειάν του.

Ἐν ἀποσπάσματι ἀποστολῆς, δημοσιευθέντος εἰς τὰ Νεοελληνικὰ τοῦ Σάθᾶ, διεκτραγῳδεῖ ὁ ἀείμνηστος τοῦ Γένους διδάσκαλος Καυσοκαλυβίτης τὰς ἐξ ἐνδείας στερήσεις καὶ κακουχίας του.

Ὡς δεινότατος ἑλληνιστὴς ἐθαυμάζετο ὑπὸ πολλῶν συγχρόνων του φιλολόγων Γερμανῶν καὶ Ὁλλανδῶν, ἂν καὶ εἶχε χλευασθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ. Ἀπόδειξις δὲ τῆς φιλοπονίας του καὶ τῆς βαθείας γνώσεως τῆν ὁποίαν εἶχε τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἶναι τὰ ἐκ 1400 σελίδων ὑπομνήματα αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γραμματικὴν Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ («Ἕλληνος σοφοῦ καὶ Γραμματικοῦ γεννηθέντος περὶ τὸ 1370 καὶ ἀποθανόντος πιθανώτατα τῷ 1475») ἐκδοθέντα ἐν Βουκουρεστίῳ τῷ 1761. Συνέγραψε δὲ καὶ ἄλλα φιλολογικὰ καὶ θεολογικὰ ἔργα.

Κατὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ διαμονήν του παρηκολούθησαν τὴν διδασκαλίαν του οἱ Λάμπρος Φωτιάδης καὶ Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, λόγιοι καὶ διδάσκαλοι τοῦ Γένους. Ὁ δεύτερος ἐκ τούτων ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς τοῦ Βουκουρεστίου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ σχολάρχου τῆς Καυσοκαλυβίτου.

* * *

Ἐκ Πατρῶν κατήγετο καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ἀντωνίου ἢ Ἀντωνιάδη, ὁ ὁποῖος ἀντέγραψε καὶ ἐτελειοποιήθη εἰς Βιτίναν τῆς Γορτυνίας τὴν Βυζαντινὴν Ἱστορίαν τοῦ Γεωργίου Φραντζῆ, προσωπικοῦ φίλου Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου. Ὅταν ὁ Φραντζῆς ἐπεράτωσεν ἐν Κερκύρᾳ τὴν 29 Μαρτίου 1466 τὸ ἱστορικὸν τοῦτο βιβλίον, παρέδωκεν αὐτὸ εἰς χεῖρας «τοῦ εὐλαβεστάτου Κυρίου Ἀντωνίου, ἴσως ἐκ Πατρῶν καταγομένου καὶ προγόνου τοῦ ἐν λόγῳ Κωνσταντίνου Ἀντωνίου. Τὸ ἔργον τῆς ἀντιγραφῆς καὶ ἐπεξεργασίας ἠρχισεν οὗτος, κατὰ τὴν ἐν προλόγῳ ἀφήγησίν του, τὴν 2 Δεκεμβρίου 1762 καὶ ἐτελείωσε τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1763. Ἕτερος λόγιος ἐκ Πατρῶν ἀναφέρεται ὁ Ἀντώνιος Ἐμμανουήλ, ὅστις ἐχρημάτισε διοικητὴς τῆς ἡγεμονίας Οὐγγροβλαχίας καὶ μετέφρασεν εἰς τὴν Στεφανουόπολιν τῆς Τρανσλβανίας ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τὸ σύγγραμμα τοῦ Γαέ η «Ἱλ τζιόβινε ἰσ φιλτο (μορφωμένος νεανίας), τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε μὲ πολλὰς σημειώσεις ἐν Βιέννῃ τῷ 1791 ὑπὸ τὸν τίτλον «Τρόπαιον τῆς Ὀρθοδοξίας». Εἰς τὴν μετάφρασίν του αὐτὴν ὁ Γεώργιος Ρτζος, μέγας ποστελνικος (κυβερνήτης καὶ φρουράρχος) τῆς ἡγεμονίας Βλαχίας, ἔγραψεν ἐπίγραμμα.

Ὁ Σταῦρος Φρονιμόπουλος, ὡσαύτως ἐκ Πατρῶν, συνέταξε προσφώνημα εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Σινᾶ Κύριλλον, τὸ ὁποῖον μετὰ τῆς περιγραφῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ ἐξεδόθη εἰς τὴν Βενετίαν τῷ 1773.

* * *

Λόγιοι δὲ χρηματίσαντες διδάσκαλοι ἐν Πάτραις ἀναφέρονται οἱ ἑξῆς μαθηταὶ τοῦ Παναγιώτου Ἀλαμᾶ, διδασκάλου τοῦ Γένους:

Ὁ Ἀλέξιος Τσιμπουράκης, Αἰτωλὸς, ἐσπούδασεν ἐν τῇ Παλαμαΐᾳ Σχολῇ τοῦ Μεσολογγίου καὶ ἐδίδαξεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μέχρι τοῦ 1821 εἰς Πάτρας Καλάβρυτα καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Πελοποννήσου. Ὅταν δὲ ἐξερράγη ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἔλαβε τὰ ὅπλα καὶ ἐπολέμησεν εἰς διαφόρους μάχας. Ἐξελεγχηληρεξούσιος τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Α' Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἐχρημάτισε μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος. Ἀπέθανε δὲ τῷ 1826.

Ὁ Εὐθύμιος Ρουμελιώτης ἐδίδαξεν εὐδοκίμως κατὰ τὸ τέλος τοῦ 7 καὶ ἀρχὰς τοῦ 18ου αἰῶνος ἐν Αἰγίῳ καὶ ὕστερον ἐν Πάτραις.

Ὁ Σπυρίδων Κίρκος ἐκ Ναυπάκτου, ἐδίδαξενἐν Αἰτωλίᾳ τῷ 1820 καὶ ἐν Πάτραις ἔνθα καὶ ἀπεβίωσε.

Ὁ Βενέδικτος Μυρογιάννης, Πάργιος, ἐσχολάρχησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Πάτραις μέχρι τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

Ὁ Κωνσταντῖνος Νίκα Μανίκας, μαθητὴς τοῦ Γρηγορίου Παλαμᾶ, ἐχρημάτισεν ἑλληνοδιδάσκαλος εἰς Πάτρας μέχρι τοῦ 1817.

Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
(Καθηγητής)

Μικρὰ νέα

Παρ' ὅλον ὅτι πλέομεν πλησίστιοι πρὸς τὸν χειμῶνα, καιρὸς ἐξ καλοειδῆ καὶ λοιπὰ νός.

—Τὸ πλέον παράξενο εἶναι τὸ ἑξῆς:

—Ἀνέκαθεν οἱ καιροσκόποι τῆς καλῆς ὥρας πάντοτε, προέλεγαν ὅτι θὰ βρέξῃ ὁσάκις συννέφιαζε πρὸς νότον ἢ κατσούφιαζεν ἡ Παληοβούνα ἢ ὁ Παρνασσός.

—Σήμερα ἂν ἀρχίσουν καὶ μαζεύονται σύννεφα πρὸς νότον σημαίνει ἡλιακάδα.

—Ὁσάκις δὲ πάλιν συννεφιάζει ὁ Παρνασσὸς, κάθε ἄλλο παρὰ βρέχει στὰ καμποχώρια.

—Οἱ φίλαθλοί μας εἶναι στὰ μαθρα πονιά

—Αἰτία τὸ 4—0 μὲ τὴν μικτὴ Ἀθηνῶν.

—Ἂς σημειωθῇ ὅτι τὴν προηγουμένην τοῦ ἀγῶνος, ἀπεβίωσεν ἡ μητέρα ἑνὸς τῶν ποδοσφαιριστῶν μας.

—Εἰς τὸν ὁποῖον οἱ συνοδοί τῆς ὁμάδος δὲν εἶπον τίποτε ἐπὶ τῆς λήξεως τοῦ ἀγῶνος

—Σχετικῶς μὲ τὸν ἀγῶνα τῆς Μικτῆς μας στὸ Βόλο, πληροφορούμεθα ὅτι τὴ ἔγινε θερμὴ ὑποδοχή, ἡ δὲ ἀθλητικὴ ἑνωσις Θεσσαλίας ἀπηύθυνε θερμὸν χαιρετισμὸ πρὸς τοὺς ποδοσφαιριστάς μας, εἰς τὸν ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς:

—Φύγοντες ἐκ Βόλου, νικηταὶ ἢ ἡττημένοι, μαζὶ μὲ τὴν ἀγά πην τῶν φιλάθλων τῆς Θεσσαλίας πρὸς τοὺς δικοὺς σας, πάρετε καὶ τὴν πρωϊνὴν αὔραν τῆς νυφούλας τοῦ Παγασιτικοῦ καὶ δώσατέ την, σὰν ἕνα ἀπαλὸ φίλημα πρὸς τὴν ὡραίαν πόλιν σας».

—Σχετικῶς μὲ τοὺς ἑορτάζοντας καὶ μὴ διαβάζοντες ἐφημερίδα τοῦ Βόλου ὅτι δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις κάποιος κ. Πλάκας.

—Δὲν ἀποφαίνεται ἡ αἰτία, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ ἀναζητηθῇ στὸ ἑξῆς:

—Οἱ ἐπισκέπται κατ' ἀρχὴν συνηθίζουν νὰ τὰ «σπᾶνε» στὸ σπίτι κάθε ἑορτάζοντος ἀρκετὰ καὶ ὅταν αὐτὸς δὲν λέγεται «Πλάκας».

—Μᾶλλον αὐτὸ θὰ συμβαίνῃ

—Ἐφημερὶς τῶν Καλαμῶν ἀναγγέλλει ὅτι κατραβάνια ἀρκοῦ διαρέων ἔφθασαν ἐκεῖ κάτω.

—Μία ὁμὰς ἐξ αὐτῶν ἐζήτησε μάλιστα νὰ ἐνοικιάσῃ καὶ τὸ θέατρον τῆς πόλεως γιὰ «παραστάσεις» μὲ πρεμιέρα—ὡς φρονεῖ ἡ ἐφημερίς — τὸ ἔργον «Πῶς τὸ τρῶγω τὸ πιπέρι!

ΥΠΕΡ "ΦΑΝΕΛΛΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ,,

Τὸ Δημοτ. Σχολεῖον Ἁγίου Βασιλείου (Γουναριάνικα) προσέφερε δι' ἡμῶν εἰς τὴν «Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου» δραχ. 54.000, προϊὸν ἐράνου μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ του.

Δήλωσις

Δηλοῦμεν κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Ἠλίας Σχισμένος κάτοικος Παναιτωλίου, ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξα κομμουνιστής, καταδικάζω τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ τὰς παρανομίας αὐτοῦ.

Παναιτώλιον 8 Νοεμβρίου 1948
Ἠλ. Σχισμένος

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ἀριστοῦχος Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου δι' ὑποτροφίας, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ἁγίου Νικολάου 60. Τηλ. 21—81. Οἱ πτωχοὶ ὡρᾶν Δευτέραν—Τετάρτην—Παρασκευὴν 3—4 μ. μ.

«ΜΙΚΡΟ ΚΑΦΕΝΕΔΑΚΙ» τῆς «ψυλῆς» Πάτρας

Μικρὸ καφενεδάκι μοναχὸ
στὴ μάνδρα τὴν παληὰ κουμπισμένο
χωρὶς καθρέφτες, μάρμαρα φτωχὸ
καὶ μ' εἴδη ψαροπούλας στολισμένο.

Στὴν ἄκρη τοῦ γιαλοῦ πού μὲ χαρὰ
τὸ κῦμα ποὺ ξεσπάει τὸ καλοκαῖρι
καὶ κλαίει τὸ χειμῶνα θλιβερὰ
μαζὶ μὲ τοῦ βορηᾶ τὸ κρύο ἀέρι.

Τὴ στέγη σου προσφέρεις ταπεινὰ
χωρὶς διακρίσεις σ' ὁποιονε καὶ νἆναι
πού μπρὸς ἀπὸ τὴν πόρτα σου περνᾶ
καθὼς τὰ χρόνια ἀγύρισα κυλᾶνε.

Καὶ πίσω τους ἀφίνουν θλιβερὰ
γεράματα σὲ ὅλους μας καὶ σένα
ἀπάνεμο τοῦ δύστυχου ψαρᾶ
ποὺ σ' ἔχει συντροφιὰ του ὁλόενα...

ΑΝΑΡΒΑΝ—(Ζάκυνθος)

Κεφαλονίτικα εὐθυμογραφήματα

Ο ΠΗΧΥΣ ΤΟΥ ΜΩΫΣΗ

Τοῦ κ. Χ. ΒΟΥΝΑ

Ἀπέναντι ἀκριβῶς ἦταν τὰ μαγαζιὰ τους. Καὶ τὸ χειρότερο ὅτι πωλοῦσαν τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα. Κι' ὁ Γεράσιμος κι' ὁ Μωϋσῆς εἶχαν ἐμπορικὰ καταστήματα. Ὁ δὲ μεταξὺ των συναγωνισμὸς ἦταν ἄγριος! χίλιες δραχμές ἔβαζε ταμπέλα ἐπάνω στὸν ἀλατζᾶ ὁ ἑβραῖος καὶ σὲ λίγο μεφούρκα του παρατηρουσε τὴν ἴδια τιμὴ νὰ βάζῃ καὶ στὸν δικό του κι' ὁ Κεφαλονίτης.

Ἑβραῖος κι' ὁ Κεφαλονίτης στὸ ἐμπόριο εἶναι ἀσυναγώνιστοι. Καὶ ὁ διάβολος τοὺς εἶχε φέρει ἀντιμέτωπους. Ἔτσι μὲ πεῖσμα συνεχίζανε ἕναν ἀγῶνα ἐξοντώσεως μεταξύ τους. μεταχειριζόμενοι ὅλα τὰ θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα. Κι' ὅλη ἡ πόλις παρακολουθοῦσε μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον τὴν μεταξύ τους πάλη καὶ πολλοὶ μάλιστα προκαταβολικὰ στοιχηματίζανε ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου. Πολιτισμένοι ὅμως καὶ κοσμοχαρισμένοι οἱ δύο ἀντίπαλοι ἀνταλλάσσανε χαιρετισμοὺς κι' ἐνῶ ὁ ἕνας προσποιοῦσε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐξοντώσῃ τὸν ἄλλον, προσποιοῦντο ὅτι ἐνδιαφέρονται καὶ γιὰ τὴν ὑγεία τους...!

—Καλημέρα κὺρ Μωϋσῆ! Τί γίνεσαι; Ἡ οἰκογένεια καλά; Ρωτοῦσε δῆθεν μὲ ἐνδιαφέρον κάθε πρωΐ ὁ Κεφαλονίτης. Κι' ὁ Μωϋσῆς ἀνταποδίδοντας τὴν φιλοφροσύνη παρακαλοῦσε τὸν κὺρ Γεράσιμο νὰ διαβιβάσῃ τὰ σέβη του στὴν οἰκογένειά του.

Ὅποιος ὅμως πελάτης ἔμπαινε στὸ μαγαζὶ τοῦ Ἑβραίου, μάθαινε γιὰ τὸν Κεφαλονίτη φρικτὰ πράγματα.

—Ὅλα τὰ ἐμπορεύματα τοῦ ἀπέναντι εἶναι σκάρτα. Καλὸ ὕφασμα δὲν πωλεῖ ποτὲ ὁ Κεφαλονίτης. Ὅλα εἶναι ἀνάμενα, τὰ δὲ χρώματα τῶν ξεβάφουν Ἂν μετρήσετε δὲ τὸ πῆχυ του θὰ βρῆτε ὅτι λείπουν ἀρκετοὶ πόντοι, ἔλεγε ὁ Μωϋσῆς στοὺς πελάτες του.

Περιττὸν εἶναι δὲ βέβαιον νὰ προσθέσω ὅτι αὐτὰ ἐπαναλαμβάνε καὶ ὁ κὺρ Γεράσιμος γιὰ τὸν ἀντιπαλὸν του.

* * *

Ὅλους τοὺς τρόπους κι' ὅλα τὰ μέσα ποὺ μεταχειρίσθηκε ὁ Ἑβραῖος γιὰ νὰ ἐξοντώσῃ τὸν Κεφαλονίτη δὲν χαρποφόρησαν καὶ κατάφυγε τελικὰ στὰ μεγάλα μέσα. Ἔστειλε ἕνα ἀνώνυμο γράμμα στὴν ἀστυνομίαν ὅτι ὁ ἀντιπαλὸς του πωλεῖ τὰ ὑφάσματά του μὲ ψεύτικο πῆχυ. Καὶ τὴν ἑπομένη στὸ ἐμπορικὸ τοῦ Κεφαλονίτη ἐμφανίζεται γιὰ πελάτης; ἕνας ἀστυνόμος μὲ πολιτικὴ περιβολή. Ὁ παμπόνηρος; ὅμως κὺρ Γεράσιμος ἀμέσως τὸν ἀναγνώρισε καὶ κλείνει μὲ τρόπο τὸ μάτι του στὸν ὑπάλληλό του. Ὁ δὲ ὑπάλληλος; ἕνα πανέξυπνο Κεφαλονιτάκι, ἀρύβει ἀνάμεσα στὰ τόπια τῶν ὑφασμάτων τὸν κλέφτικον πῆχυ.

—Λίνους πῆχεις βατσιστὰ θέλω, ψιθυρίζει ὁ ἀστυνομικός. Ὁ δὲ κὺρ Γεράσιμος τοῦ ξεδιπλώνει ὅλα τὰ τόπια του.

Συμφωνοῦν στὴν τιμή. Καὶ ὁ ἀστυνόμος τοῦ λέγει: — Κόψε μου σὲ παρακαλῶ δέκα πῆχες.

Ψάχνει ὁ ὡς γιὰ τὸν πῆχυ του ὁ κὺρ Γεράσιμος ἀλλὰ δὲν βρίσκεται. Βρίζει τὸν ὑπάλληλό του, στενοχωρεῖται, φωνάζει καὶ τελικὰ λέγει στὸν βοηθό του

—Τρέξε μωρὲ σατανᾶ στὸν κὺρ Μωϋσῆ καὶ ζήτησε τὸν πῆχυ του γιατὶ ὁ κύριος δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς περιμένει.

* * *

Ἀπὸ ἀπέναντι ὁ Ἑβραῖος παρακολουθοῦσε ὅλη τὴν σκηνή. Καὶ ὅταν εἶδε τὸν βοηθὸ τοῦ συναγωνιστή του νὰ τοῦ ζητᾷ τὸν πῆχυ του ἔκαμε τὴ σκέψη —ἀσφαλῶς ὁ Κεφαλονίτης θὰ κατάλαβε πῶς ὁ πελάτης; του εἶναι ἀστυνομικός. Κι'—ἐπειδὴ ὁ πῆχυς του εἶναι σκάρτος μοῦ ζητᾷ δῆθεν δανεικὸ τὸν δικό μου.

—Μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ τοῦ στείλω τὸν σωστὸ πῆχυ. Μὰ δὲν τρελλάθηκα ... —Κι' ἔδωσε στὸν βοηθὸ τοῦ Κεφαλονίτη τὸν σκάρτο του πῆχυ, χαμογελῶντας γιὰ τὶς συνέπειες. Τὸ ὕφασμα μετρήθηκε, πληρώθηκε καὶ τότε ὁ ἀστυνόμος ἀποκάλυψε τὴν ταυτότητά του κι' ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα μετρο καὶ μέτρησε τὸ ὕφασμα. Οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ οἱ δέκα πῆχες βρέθηκαν ἐννέα ...!

—Ὥστε ἔτσι ἐξαπατᾶς τὸ κοινὸν παληάνθρωπε; λέγει στὸν Κεφαλονίτη ὁ ἀστυνόμος.

—Λάθος κάνεις κὺρ ἀστυνόμε, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ κὺρ Γεράσιμος. Διότι ὁ πῆχυς ποὺ μέτρησα τὸ ὕφασμά σου εἶναι τοῦ παληοβραίου ποὺ μὲ συναγωνίζεται. Κι' ἔτσι στὸ αὐτόφωρο κουβλήθηκε ὁ Μωϋσῆς καὶ πλήρωσε τὰ μαλλιοκεφαλά του, βγαίνοντας δὲ ἀπὸ τὴ φυλακὴ ἀναγκάσθηκε νὰ διαλύσῃ τὸ ἐμπορικό του καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ γιὰ ἄλλη πόλι καὶ στὴν ὁποίαν νὰ μὴν ὑπάρχουν συναγωνισταί του.... Κεφαλονίτες!.

Χ. ΒΟΥΝΑΣ

Σταυρόλεξον ἀρ. 363

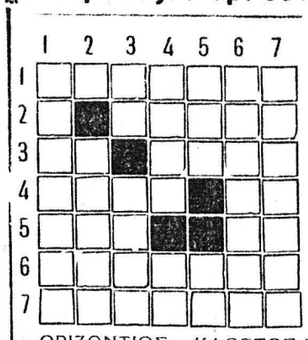

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ —ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Λευκαίνει τὰ ἀσπρόρρουχα 2) Ὑποβοηθεῖ εἰς τὴν πέψιν τῶν τροφῶν (δοτ. ἀνορθ). 3) Αἰτιολον. σύνδεσμος — Ἔρραναν τὸ τάφον τοῦ Χριστοῦ (ἀντεστ) 4) Ὑποκορ. γυναικεῖου ὀνόματος (γεν)—Δ στακτικόν. 5) Χοινικὸ ἐπίρρημα (ξεν) -Δύο σύμφωνα. 6) Κάτοικος Ἀθανάτου φωτ βόλου Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας (κλητ). 7) Περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Ἀσίας.

Ἰωάννης Ι. Λεντάρης

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς τηλεφώνων.

Προκειμένου νὰ ἐκδώσωμεν τὸν Τηλεφωνικὸν Κατάλογον 1949 τοῦ Κέντρου Πατρῶν, παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς ὅπως μᾶς γνωρίσωσι πᾶσαν σχετικὴν διόρθωσιν Ἐπωνυμίας ἢ Διευθύνσεως καθὼς καὶ πᾶσαν τυχὸν ἐπιθυμίαν των διὰ τὴν ἐπὶ πληρωμῇ δευτέραν ἢ διὰ παχέων στοιχείων καταχώρησίν των, ἵνα μᾶς δηλώσουν τοῦτο ἐγγράφως μέχρι τέλους τρέχοντος μηνὸς εἰς τὰ ἐπὶ τῆς πλατείας Γεωργίου Α' ἀριθ. 42 γραφεῖα μας.

Περισσοτέρας πληροφορίας ζητήσατε ἀπὸ τὸν ἀριθ τηλεφώνου 28 02

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΕΙΣ

Ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Καραχάλιου

Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα κοινωνικὰ ζητήματα ποὺ ἀποκόπτουν ἀπελπιστικὰ καὶ ἀποτελοῦν δημόσιον κίνδυνον διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον εἶναι τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ τοξικομανία.

Ἡ ροπὴ τῶν διεφθαρμένων ἀτόμων πρὸς χρῆσιν ναρκωτικῶν φαρμάκων ἔχει ἐπιβεβαιωθῆ εἰς μέγιστον βαθμὸν καὶ ὑπὸ ἀριθμὸν ἐπομένων ὅτι κατέστη κοινωνικὸν νόσημα μὲ ὅλας τὰς ὀλεθρίας συνεπείας δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τῆς φυλῆς μας.

Βεβαίως ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐγένετο χρῆσις τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων ἡδονιστικοῦς σκοποὺς, σύν τῷ χρόνῳ ὅμως, λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς ἰδίως διοφωτισεως περὶ τῶν καταστρεπτικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς χρήσεως ναρκωτικῶν, ἐπεξετάθη εἰς ἐπικίνδυνον βαθμόν, ὥστε νὰ ἀποτελῶν ἀπειλὴν καὶ τὰ ἔθνη νὰ λαμβάνουν μέτρα ἐναντίον τῶν τοξικομανῶν καὶ τῶν πρωτεργατῶν ταῦτα

Ἐκ τῶν ναρκωτικῶν ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὴν Ἑλλάδα κατὰ σειρὰν συχνότητος εὑρίσκονται ἡ ἡροΐνη, τὸ χασίς, ἡ κοκαΐνη, ἡ μορφίνη καὶ ὁ αἰθήρ. Τὰ εἴδη ἀπὸ ὧν τὸν ἄνθρωπον στὴν ἐπιδίωξιν τῶν τεχνικῶν παραισθησεων, διὰ τῶν ἐν λόγῳ φαρμάκων δύναται νὰ βιοθεθοῦν εἶναι ἐξωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά.

Ἐσωτερικὰ εἶναι ἐ εἶναι ποὺ προέρχονται ἀπὸ ἔμφυτον προδιάθεσιν τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ παρατηροῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν λεγομένων ἀνιδιοτρόπων ψυχασθενικῶς καὶ ἀσταθῶς ἀτόμων εἰς τὰ ὁποῖα ἐνδομόχως κρύβεται αἴσθημα κατωτερότητος

Ἐξωτερικὰ εἶναι τὰ αἴτια ποὺ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ περιβάλλον εἰς τὸ ὁποῖον ζῇ ὁ ὁποκείμενος εἰς τοξικομανίαν, ὅστις συνεπῶς ἐνδέχεται νὰ εἶναι ψυχικῶς ἢ σωματικῶς ὑγιής. Πρόκειται δηλαδὴ ἐνταῦθα περὶ ἐπιβράσεως ποὺ ἀσκεῖ ὁ προσηλιτισμός.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς τοξικομανίας εἶναι πράγματι καταστρεπτικὰ καὶ πλέον ἐμφανῆ. Ὁ κάμνων χρῆσιν ναρκωτικῶν δὲν ἔχει τάξει ἄλλον σκοπὸν εἰς τὴν ζωήν του, παρὰ τὴν ἐξόρεσιν τρόπου προμηθείας ὧν δηλητηριωδῶν τούτων φαρμάκων.

Παύει νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν οἰκογένειάν του καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὰ ἔργα του καὶ ἀδιαφορεῖ τελείως διὰ τὸ ἄτομόν του, ἀποξενούμενος ἀπὸ τὴν κοινωνίαν

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ ὀργανισμὸς τῶν τοξικομανῶν καταστρέφεται, κάθε ὄργανον ὑφίσταται σημαντικὰς ἀλλοιώσεις καὶ ὁδηγεῖται κατ' εὐθεῖαν πρὸς πρὸς τὸν θάνατον.

Τὰ οἴτια τῆς τοξικομανίας εἶναι πολλά, τὸ κυριώτερον δὲ ὅμως εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μας, ἡ ἀνυσμία τῶν ἀνθρώπων νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς δυσχερείας τῆς ζωῆς των καὶ ἡ ἀντίληψις ὅτι ἀνέρχονται εἰς ἐξωλλιακοῦ, τεχνικοῦς παραδείσους καὶ γεμίζουν τὴν ψυχήν των μὲ αἰσθήματα ἀπολαύσεως τῶν ἐπιδιωκομένων πόθων των.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ τοξικομανὴς φέρεται ἀκαταπαύστως πρὸς μεγαλυτέραν χρῆσιν τοῦ διληρίου καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἔγκλημα διὰ τὴν προμήθειαν ἐλαχίστης ποσότητος τούτου.

Ἡ συνείδησις ποὺ ἔχουν οἱ τοξικομανεῖς εἶναι ὅτι εἶναι παντελῶς ἀχρηστοι καὶ ἀνίκανοι νὰ ἀντεπεξέλθουν τὰς ἀντιξότητας τῆς ζωῆς καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο τοὺς δημιουργεῖ τὴν ψυχονευρωτικὴν ἐκείνην κατάστασιν μὲ τὰ τέλεια συμπτώματα τῆς φρενοβλαβείας.

Οἱ κίνδυνοι ποὺ ἀπειλοῦν τὴν κοινωνίαν μας ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα αὐτὰ ράκη τοῦ τοξικομανεῖς εἶναι παμμέγιστοι.

Τὰ πλεῖστα κοινωνικὰ δράματα ὀφείλονται καὶ δημιουργοῦνται ἀπὸ τοξικομανεῖς ἥρωες Ἡ οἰκογένεια ποὺ εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ συγκαταλέγῃ εἰς τὰ μέλη της καὶ τὸν τοξικομανῆ εἶναι κατεστραμμένη ψυχικῶς καὶ σωματικῶς ἀπὸ τὴν δημιουργουμένην ὑπὸ τοῦτο ἀφόρητον κατάστασιν.

Τὰ σατανικώτερα καὶ πλέον ἀνεξιχάστα ἐγκλήματα διαπράττονται συνήθως ἀπὸ τοὺς τοξικομανεῖς, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν δημιουργουμένων ψευδαισθήσεων καὶ λοιπῶν νοσηρῶν φαντασιῶν προβαίνουν εἰς τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις.

Λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῶν κινδύνων ποὺ δημιουργοῦνται ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐκ τῶν τοξικομανῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναληφθῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων μία τρωτοβουλία διὰ τὴν διαφώτισιν τῶν συμπολιτῶν διότι ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ μίμησις καὶ ὁ προσηλιτισμὸ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲ θὰ δυνηθῇ τὰ ἔχῃ ἀποτέλεσμά τι.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθοῦν δρακόντεια μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἀτόμων ἀπὸ τοῦ ὀλεθρίου τούτου πάθους, διότι ἡ καταστροφὴ τῶν ἀτόμων ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ναρκωτικῶν, ἐνδιαφέρει ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν.

Π. Γ. Καραχάλιος ἰατρὸς

ΛΑΪΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΜΙΟΝ ΑΧΑΪΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ἔναρξις Μαθημάτων τὴν 15ην Νοεμβρίου.

Διδαχθησόμενα Μαθήματα: 1ον) Ἀρχαία Ἑλληνικὴ λογοτεχνία Ποίησις—Πεζὸς λόγος. Διδάσκοντες καθηγ. Κα Ἐλ. Ἀνδρεοπούλου καὶ Ξ Παναγιωτοπούλου

2